22. PROTOKOL OM ASYL FOR STATSBORGERE I MEDLEMSSTATERNE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Unionen i henhold til forfatningens artikel I-9, stk. 1, anerkender de rettigheder, friheder og principper, der er nævnt i chartret om grundlæggende rettigheder,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de grundlæggende rettigheder, som de er garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, udgør generelle principper i EU-retten i henhold til forfatningens artikel I-9, stk. 3,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at sikre, at Unionen overholder lovgivningen ved fortolkningen og anvendelsen af forfatningens artikel I-9, stk. 1 og 3,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at alle europæiske stater i henhold til forfatningens artikel I-58 skal respektere værdierne i forfatningens artikel I-2, når de ansøger om at blive medlem af Unionen,

SOM TAGER HENSYN TIL, at der ved forfatningens artikel I-59 indføres en procedure, hvorefter visse rettigheder kan suspenderes, hvis en medlemsstat groft og vedvarende krænker disse værdier,

SOM ERINDRER OM, at enhver statsborger i en medlemsstat som unionsborger nyder en særlig status og beskyttelse, som medlemsstaterne skal garantere i henhold til bestemmelserne i forfatningens del I, afsnit II, og del III, afsnit II,

SOM TAGER HENSYN TIL, at forfatningen indfører et område uden indre grænser og sikrer alle unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,

SOM ØNSKER at undgå, at asylinstituttet udnyttes til andre formål end de tilsigtede,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne protokol respekterer karakteren af og målene med Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

Eneste artikel

På grund af niveauet for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union anses medlemsstaterne som sikre oprindelseslande i relation til hinanden i alle retlige og praktiske spørgsmål i forbindelse med asyl. En ansøgning om asyl, der indgives af en statsborger i en medlemsstat, kan derfor kun tages i betragtning eller antages til behandling i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:

a) hvis den medlemsstat, hvori ansøgeren er statsborger, under anvendelse af artikel 15 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder træffer foranstaltninger til på sit område at fravige sine forpligtelser i henhold til nævnte konvention

b) hvis proceduren i forfatningens artikel I-59, stk. 1 eller 2, er indledt, og indtil Rådet eller, hvis det bliver aktuelt, Det Europæiske Råd vedtager en europæisk afgørelse om spørgsmålet med hensyn til den medlemsstat, hvori ansøgeren er statsborger

c) hvis Rådet har vedtaget en europæisk afgørelse i henhold til forfatningens artikel I-59, stk. 1, vedrørende den medlemsstat, hvori asylansøgeren er statsborger, eller hvis Det Europæiske Råd har vedtaget en europæisk afgørelse i henhold til forfatningens artikel I-59, stk. 2, vedrørende den medlemsstat, hvori asylansøgeren er statsborger

d) hvis en medlemsstat ensidigt træffer en sådan beslutning vedrørende en ansøgning fra en statsborger i en anden medlemsstat; i så fald underrettes Rådet omgående; ansøgningen behandles ud fra formodningen om, at den er åbenbart grundløs, uden at dette, uanset tilfældets art, på nogen måde berører medlemsstatens beslutningskompetence.